Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (druhá komora)

z 12. júla 2012*

„Pristúpenie nových členských štátov — Stanovenie poplatku za nadbytočné zásoby poľnohospodárskych výrobkov — Odkaz v ustanovení vnútroštátnej právnej úpravy na ustanovenie nariadenia Únie, ktoré nebolo riadne uverejnené v Úradnom vestníku Európskej únie v jazyku daného členského štátu“

Vo veci C-146/11,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Riigikohus (Estónsko) zo 17. marca 2011 a doručený Súdnemu dvoru 25. marca 2011, ktorý súvisí s konaním:

AS Pimix, v likvidácii,

proti

Maksu- ja Tolliameti Lõuna maksu- ja tollikeskus,

Põllumajandusministeerium,

SÚDNY DVOR (druhá komora),

v zložení: predseda druhej komory J. N. Cunha Rodrigues, sudcovia U. Lõhmus, A. Rosas, A. Arabadžiev a C. G. Fernlund (spravodajca),

generálna advokátka: V. Trstenjak,

tajomník: K. Sztranc-Sławiczek, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 3. mája 2012,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

— AS Pimix, v likvidácii, v zastúpení: M. Ots, advokaat, a T. Pikamäe, vandeadvokaat,

— estónska vláda, v zastúpení: M. Linntam, splnomocnená zástupkyňa,

— Európska komisia, v zastúpení: K. Saaremäel-Stoilov, H. Tserepa-Lacombe a A. Marcoulli, splnomocnené zástupkyne,

so zreteľom na rozhodnutie prijaté po vypočutí generálnej advokátky, že vec bude prejednaná bez jej návrhov,

* Jazyk konania: estónčina.

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 288 ZEFÚ a článku 297 ods. 1 ZFEÚ, ako aj článku 58 Aktu o podmienkach pristúpenia Českej republiky, Estónskej republiky, Cyperskej republiky, Lotyšskej republiky, Litovskej republiky, Maďarskej republiky, Maltskej republiky, Poľskej republiky, Slovinskej republiky, Slovenskej republiky a o úpravách zmlúv, na ktorých je založená Európska únia (Ú. v. EÚ L 236, s. 33, ďalej len „akt o pristúpení z roku 2003“).

2 Tento návrh je podaný v rámci sporu medzi spoločnosťou AS Pimix (ďalej len „Pimix“), v likvidácii, a Maksu- ja Tolliameti Lõuna maksu- ja tollikeskus (daňové a colné centrum Juh daňovej a colnej správy) a Põllumajandusministeerium (ministerstvo poľnohospodárstva), ktorý sa týka výberu poplatku za nadbytočné zásoby.

Právny rámec

Právo Únie

Akt o pristúpení z roku 2003

3 Podľa článku 2 aktu o pristúpení z roku 2003:

„Odo dňa pristúpenia budú ustanovenia pôvodných zmlúv a aktov prijatých orgánmi a Európskou centrálnou bankou pred pristúpením záväzné pre nové členské štáty a budú sa uplatňovať za podmienok stanovených v týchto zmluvách a v tomto akte.“

4 Podľa článku 41 prvého odseku aktu o pristúpení z roku 2003 Európska komisia môže prijať opatrenia na uľahčenie prechodu nových členských štátov zo súčasného režimu na režim vyplývajúci z uplatňovania spoločnej poľnohospodárskej politiky. Tieto prechodné opatrenia „môžu byť prijaté počas obdobia troch rokov nasledujúcich po dni pristúpenia a ich uplatňovanie bude obmedzené na toto obdobie“.

5 Článok 58 aktu o pristúpení z roku 2003 stanovuje:

„Texty aktov orgánov a Európskej centrálnej banky prijatých pred pristúpením vyhotovené Radou, Komisiou alebo Európskou centrálnou bankou v českom, estónskom, maďarskom, lotyšskom, litovskom, maltskom, poľskom, slovenskom a slovinskom jazyku budú odo dňa pristúpenia autentické za rovnakých podmienok ako znenia vyhotovené v súčasných jedenástich jazykoch. Budú uverejnené v *Úradnom vestníku Európskej únie*, ak boli takto uverejnené aj znenia v súčasných jazykoch.“

Nariadenie č. 1

6 Podľa článku 1 nariadenia Rady č. 1 z 15. apríla 1958 o používaní jazykov v Európskom hospodárskom spoločenstve (Ú. v. ES 17, s. 385; Mim. vyd. 01/001, s. 3), zmeneného a doplneného aktom o pristúpení z roku 2003, sú úradnými jazykmi Únie „angličtina, čeština, dánčina, estónčina, fínčina, francúzština, gréčtina, holandčina, lotyština, litovčina, maltčina, maďarčina, nemčina, poľština, portugalčina, slovenčina, slovinčina, španielčina, švédčina a taliančina“.

7 Článok 4 tohto nariadenia stanovuje:

„Nariadenia a ostatné všeobecne uplatniteľné dokumenty budú vypracované v dvadsiatich úradných jazykoch.“

8 Článok 5 uvedeného nariadenia znie:

„*Úradný vestník Európskej únie* sa uverejňuje v dvadsiatich úradných jazykoch.“

9 Článok 8 toho istého nariadenia stanovuje:

„V prípade, že má členský štát viacero úradných jazykov, jazyk, ktorý sa bude používať, stanovia na žiadosť tohto štátu všeobecné pravidlá právnych predpisov tohto štátu.

…“

Nariadenie (ES) č. 1972/2003

10 Nariadenie Komisie (ES) č. 1972/2003 z 10. novembra 2003 o prechodných opatrenia prijatých v súvislosti s pristúpením Českej republiky, Estónska, Cypru, Lotyšska, Litvy, Maďarska, Malty, Poľska, Slovinska a Slovenska s ohľadom na obchod s poľnohospodárskymi výrobkami (Ú. v. EÚ L 293, s. 3; Mim. vyd. 03/040, s. 474) má právny základ najmä v článku 41 aktu o pristúpení z roku 2003.

11 Podľa odôvodnenia 1 nariadenia č. 1972/2003 je cieľom tohto nariadenia „zabrán[iť] riziku presmerovania obchodu, ktoré ovplyvňuje spoločnú organizáciu poľnohospodárskych trhov z dôvodu pristúpenia 10 nových štátov k Európskej únii 1. mája 2004“. Vzhľadom na toto riziko odôvodnenie 3 tohto nariadenia zdôrazňuje, že „by sa mali prijať opatrenia v podobe odstrašujúcich poplatkov ukladaných za nadbytočné zásoby v nových členských štátoch“.

12 Na tieto účely článok 4 ods. 1 nariadenia č. 1972/2003 vyžaduje, aby nové členské štáty ukladali poplatky držiteľom nadbytočných zásob výrobkov vo voľnom obehu k 1. máju 2004.

13 Článok 4 ods. 2 tohto nariadenia stanovuje:

„S cieľom určenia nadbytočných zásob jednotlivých držiteľov musia nové členské štáty vziať do úvahy najmä:

a) priemerné zásoby dostupné v rokoch pred pristúpením;

b) obchodné toky v rokoch pred pristúpením;

c) okolnosti, za ktorých boli zásoby vytvorené.

Pojem nadbytočné zásoby sa uplatňuje na výrobky dovážané do nových členských štátov alebo na výrobky s pôvodom v nových členských štátoch. Pojem nadbytočné zásoby sa uplatňuje aj na výrobky určené pre trh nových členských štátov.

…“

14 Článok 4 ods. 3 uvedeného nariadenia stanovuje, že výška poplatku za nadbytočné zásoby sa určuje podľa *erga omnes* dovozného cla platného k 1. máju 2004. Toto clo je stanovené nariadením Komisie (ES) č. 1789/2003 z 11. septembra 2003, ktorým sa mení a dopĺňa príloha I nariadenia Rady (EHS) č. 2658/87 o tarifnej a štatistickej nomenklatúre a o Spoločnom colnom sadzobníku (Ú. v. EÚ L 281, s. 1; Mim. vyd. 02/014, s. 3).

15 S cieľom zabezpečiť správne uplatňovanie poplatku za nadbytočné zásoby článok 4 ods. 4 nariadenia č. 1972/2003 vyžaduje, aby nové členské štáty bezodkladne vykonali inventarizáciu zásob, ktoré sú k dispozícii k 1. máju 2004 a najneskôr do 31. októbra 2004 oznámili Komisii množstvá výrobkov v nadbytočných zásobách.

16 Článok 4 ods. 5 tohto nariadenia stanovuje, že v prípade Estónska sa tento článok uplatňuje najmä na výrobky pod kódom 0405 10 kombinovanej nomenklatúry (ďalej len „KN“), konkrétne ide o maslo.

17 V súlade s článkom 10 sa uvedené nariadenie uplatňovalo od 1. mája 2004 do 30. apríla 2007.

Nariadenie č. 1789/2003

18 Príloha I nariadenia Rady (EHS) č. 2658/87 z 23. júla 1978 o colnej a štatistickej nomenklatúre a o Spoločnom colnom sadzobníku, (Ú. v. ES L 256, s. 1; Mim. vyd. 02/002, s. 382) stanovuje KN. Komisia aktualizuje KN raz ročne. Nariadenie č. 1789/2003 nadobudlo účinnosť 1. januára 2004.

Estónske právo

19 Dňa 7. apríla 2004 prijal Riigikogu (parlament) zákon o poplatku za nadbytočné zásoby (Üleliigse laovaru tasu seadus, RT I 2004, 30, 203, ďalej len „ÜLTS“). Tento zákon bol uverejnený v *Riigi Teataja* 27. apríla 2004 a nadobudol účinnosť 1. mája 2004.

20 Podľa § 7 ÜLTS sa rozsah „nadbytočných zásob“ vypočíta ako rozdiel medzi množstvom zásob, ktoré sa k 1. máju 2004 skutočne nachádzali v držbe hospodárskeho subjektu, a množstvom zásob prenášaných do nasledujúceho obdobia.

21 § 6 ÜLTS definuje pojem „zásoba prenášaná do nasledujúceho obdobia“ ako 1,2 násobok priemerných ročných zásob nachádzajúcich sa v držbe v posledných štyroch rokoch pred pristúpením Estónskej republiky k Európskej únii (roky 2000 až 2003).

22 Podľa § 10 ÜLTS Põllumajandusministeerium určí rozsah zásob prenášaných do nasledujúceho obdobia a rozsah nadbytočných zásob na základe údajov, ktoré hospodársky subjekt nahlási. Põllumajandusministeerium môže na základe odôvodnenej žiadosti hospodárskeho subjektu zohľadniť určité okolnosti, ktoré umožňujú objasniť zvýšenie objemu zásob, ktoré nesúvisí s akýmikoľvek špekuláciami.

Spor vo veci samej a prejudiciálne otázky

23 Dňa 29. októbra 2004 Põllumajandusministeerium stanovil, že spoločnosť Pimix má nadbytočné zásoby v rozsahu 550 ton prírodného masla pod kódom KN 0405 10 19.

24 Dňa 26. novembra 2004 Maksu- ja Tolliameti Lõuna maksu- ja tollikeskus stanovil platobným výmerom výšku poplatku za nadbytočné zásoby, ktorý dlhuje spoločnosť Pimix, vo výške 16 318 500 EEK. Na účely dosiahnutia súladu s rozsudkom Riigikohus z 5. októbra 2006 Maksu- ja Tolliameti

Lõuna maksu- ja tollikeskus zrušil tento platobný výmer a 29. marca 2007 vydal nový platobný výmer stanovujúci pre spoločnosť Pimix poplatok v rovnakej výške, pričom použil sadzby vyplývajúce z § 14 ods. 2 ÜLTS a článku 4 ods. 3 nariadenia č. 1972/2003.

25 Pimix napadla rozhodnutie z 29. októbra 2004, ako aj platobný výmer z 29. marca 2007. Jej žaloby podané na vnútroštátny prvostupňový súd a odvolací súd boli zamietnuté. V rámci kasačného opravného prostriedku Pimix vytýka vnútroštátnym súdom, že vo veci samej uplatnili nariadenia č. 1789/2003 a č. 1972/2003, aj keď tieto neboli riadne uverejnené v *Úradnom vestníku Európskej únie* v estónskom jazyku a že okrem toho k 1. máju 2004 už nebola platná vnútroštátna právna úprava, ktorá preberala KN. S odvolaním sa na rozsudok z 11. decembra 2007 Skoma-Lux (C-161/06, Zb. s. I-10841), Pimix tvrdí, že jej estónske správne orgány nemohli uložiť povinnosti vyplývajúce z právnych predpisov, ktoré neboli prebraté do vnútroštátneho práva a neboli riadnym spôsobom uverejnené pred 5. marcom 2005.

26 Vnútroštátny súd sa domnieva, že riešenie sporu, o ktorom má rozhodnúť, vyžaduje zistiť, či pri stanovení nadbytočných zásob spoločnosti Pimix estónske orgány vychádzali výlučne z ustanovení právnej úpravy Únie vykonanej prostredníctvom ÜLTS, alebo či túto právnu úpravu priamo uplatňovali pred jej riadnym uverejnením v *Úradnom vestníku Európskej únie* v estónskom jazyku.

27 Vnútroštátny súd zastáva názor, že základné prvky stanovenia poplatku, t. j. platiteľ poplatku, predmet poplatku a sadzba poplatku, nevyplývajú jasne a priamo z ÜLTS. Viaceré ustanovenia ÜLTS sa v skutočnosti odvolávajú na právnu úpravu Únie. V prípade platiteľa poplatku je pojem „hospodársky subjekt“ definovaný v § 5 ods. 1 ÜLTS odkazom na pojem „poľnohospodárske výrobky“, ktorý bol sám zavedený prostredníctvom § 2 ÜLTS ako odkaz na ustanovenia článku 4 ods. 5 nariadenia č. 1972/2003, ktoré sa týkali Estónska. Vnútroštátny súd poznamenáva, že posledné spomenuté ustanovenie je nejasné, keďže na pochopenie obsahu KN je potrebné vychádzať z nariadenia č. 1789/2003.

28 Vnútroštátny súd pritom konštatuje, že v okamihu, keď bola Pimix povinná predložiť svoje vyhlásenie, nemohla chápať jeho dôležitosť a ani nemohla vedieť, pre ktoré poľnohospodárske výrobky táto povinnosť vznikla. V období medzi 1. májom 2004, kedy mal byť určený rozsah nadbytočných zásob, a 29. októbrom 2004, kedy bolo prijaté rozhodnutie o stanovení rozsahu nadbytočných zásob pre Pimix, totiž nariadenia č. 1789/2003 a č. 1972/2003 neboli uverejnené v *Úradnom vestníku Európskej únie* v estónskom jazyku.

29 Pokiaľ ide konkrétne o KN stanovenú v nariadení č. 1789/2003, vnútroštátny súd uvádza, že táto KN nebola k 1. máju 2004 prebratá do žiadneho v tom čase platného nástroja vnútroštátneho práva.

30 Vzhľadom na tieto skutočnosti sa vnútroštátny súd pýta, či § 2 ÜLTS tým, že odkazuje na nariadenie Únie, ktoré nebolo riadne uverejnené v *Úradnom vestníku Európskej únie* v estónskom jazyku, predstavuje vykonanie tohto nariadenia v zmysle, v akom ho chápal Súdny dvor v rozsudkoch zo 4. júna 2009, Balbiino (C-560/07, Zb. s. I-4447), a z 29. októbra 2009, Rakvere Lihakombinaat (C-140/08, Zb. s. I-10533).

31 Za týchto okolností Riigikohus rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru tieto prejudiciálne otázky:

„1. Vzhľadom na judikatúru Súdneho dvora [rozsudky Skoma-Lux, už citovaný; Balbiino, už citovaný, a Rakvere Lihakombinaat, už citovaný] má sa článok 288 ZFEÚ v spojení s článkom 58 aktu o pristúpení [z roku 2003] vykladať v tom zmysle, že možno od jednotlivca vyžadovať splnenie povinnosti vyplývajúcej z nariadenia [č. 1972/2003]

a) bez ohľadu na skutočnosť, že k 1. máju 2004 toto nariadenie nebolo v *Úradnom vestníku Európskej únie* uverejnené v estónskom jazyku;

b) a že zákonodarca členského štátu vo vnútroštátnom právnom akte nedefinoval pojem poľnohospodárske výrobky uvedený v nariadení, ale sa obmedzil len na odkaz na článok 4 ods. 5 [toho istého] nariadenia…, ktoré nebolo riadne uverejnené;

c) ak jednotlivec splnil jednu z povinností vyplývajúcich z nariadenia [č. 1972/2003] (oznámil zásoby podľa správneho kódu tovaru) a túto povinnosť nenapáda;

d) a bol mu vymeraný poplatok príslušným orgánom členského štátu v čase, keď už nariadenie č. 1972/2003 bolo v *Úradnom vestníku Európskej únie* uverejnené v estónskom jazyku?

2. Možno z článku 58 aktu o pristúpení [z roku 2003] v spojení s článkom 297 ods. 1 ZFEÚ, ako aj z odôvodnenia 3 a článku 4 nariadenia [č. 1972/2003] vyvodiť záver, že členský štát môže od jednotlivca vyžadovať poplatok za nadbytočné zásoby, ak k 1. máju 2004 nariadenie č. 1972/2003 nebolo v *Úradnom vestníku Európskej únie* uverejnené v estónskom jazyku, avšak v čase, keď príslušný orgán členského štátu vymeral poplatok, už toto nariadenie bolo v *Úradnom vestníku Európskej únie* uverejnené v estónskom jazyku?“

O prejudiciálnych otázkach

32 Dvomi otázkami, ktoré je potrebné preskúmať spoločne, sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa článok 58 aktu o pristúpení z roku 2003 má vykladať v tom zmysle, že v Estónsku bráni uplatňovať voči jednotlivcom ustanovenia nariadenia č. 1972/2003, ktoré k 1. máju 2004 neboli uverejnené v *Úradnom vestníku Európskej únie* v estónskom jazyku a neboli ani prebraté do vnútroštátneho práva tohto členského štátu, a to napriek tomu, že sa títo jednotlivci s nimi mohli oboznámiť iným spôsobom.

33 Na účely odpovede na túto otázku je potrebné pripomenúť, že základná zásada právneho poriadku Únie vyžaduje, aby akt vydaný orgánmi verejnej moci nebol uplatňovaný voči osobám podliehajúcim súdnej právomoci predtým, ako sa s ním mali možnosť oboznámiť v riadnom vydaní *Úradného vestníka Európskej únie* (rozsudky z 25. januára 1979, Racke, 98/78, Zb. s. 69, bod 15, a Skoma-Lux, už citovaný, bod 37).

34 Okrem toho z článku 2 aktu o pristúpení z roku 2003 vyplýva, že akty prijaté inštitúciami pred pristúpením sú záväzné pre nové členské štáty a sú v týchto štátoch uplatniteľné odo dňa pristúpenia. Ich uplatňovanie voči fyzickým a právnickým osobám v týchto štátoch však podlieha všeobecným podmienkam zavádzania práva Únie v členských štátoch, ako ich stanovujú pôvodné zmluvy a pre nové členské štáty samotný akt o pristúpení z roku 2003 (rozsudok Skoma-Lux, už citovaný, bod 32).

35 Pokiaľ ide o nariadenia Rady a Komisie, ako aj o smernice týchto inštitúcií, ktoré sú určené všetkým členským štátom, z ustanovení článku 297 ods. 2 TFEÚ vyplýva, že tieto akty môžu vyvolať právne účinky len vtedy, ak boli uverejnené v *Úradnom vestníku Európskej únie* (pozri v tomto zmysle rozsudok Skoma-Lux, už citovaný, bod 33).

36 Tieto zásady treba s rovnakými dôsledkami dodržiavať aj vtedy, ak právna úprava Únie od členských štátov vyžaduje, aby na účely jej vykonania prijali opatrenia ukladajúce povinnosti jednotlivcom. Takže tieto opatrenia musia byť uverejnené, aby sa s nimi jednotlivci mohli oboznámiť (pozri v tomto zmysle rozsudok z 20. júna 2002, Mulligan a i., C-313/99, Zb. s. I-5719, body 51 a 52). Dotknuté osoby musia mať takisto možnosť oboznámiť sa so zdrojom vnútroštátnych opatrení, ktoré im ukladajú povinnosti. Uverejnená teda musí byť nielen vnútroštátna právna úprava, ale aj akt práva Únie, ktorý prípadne od členských štátov vyžaduje, aby prijali opatrenia ukladajúce povinnosti jednotlivcom (pozri v tomto zmysle rozsudok z 10. marca 2009, Heinrich, C-345/06, Zb. s. I-1659, body 45 až 47).

37 Okrem toho z ustanovení článku 58 aktu o pristúpení z roku 2003 v spojení s článkami 4, 5 a 8 nariadenia č. 1 vyplýva, že pod riadnym uverejnením nariadenia Únie pre členský štát, ktorého jazyk je úradným jazykom Únie, sa musí rozumieť uverejnenie tohto aktu v *Úradnom vestníku Európskej únie* v tomto jazyku (rozsudok Skoma Lux, už citovaný, bod 34).

38 Súdny dvor v tomto zmysle rozhodol, že článok 58 aktu o pristúpení z roku 2003 bráni tomu, aby povinnosti obsiahnuté v právnej úprave Únie, ktorá nebola uverejnená v *Úradnom vestníku Európskej únie* v jazyku nového členského štátu, hoci tento jazyk je úradným jazykom Únie, mohli byť ukladané jednotlivcom v tomto štáte, aj keby sa tieto osoby mohli oboznámiť s touto právnou úpravou inými spôsobmi (rozsudky Skoma Lux, už citovaný, bod 51, a Balbiino, už citovaný, bod 30).

39 Estónska republika si tým, že 7. apríla 2004 prijala ÜLTS, splnila povinnosti vyplývajúce z nariadení č. 1972/2003, keďže zaviedla poplatok za nadbytočné zásoby poľnohospodárskych výrobkov a definovala spôsob jeho výpočtu. ÜLTS tak v Estónsku uložil jednotlivcom povinnosti napriek tomu, že uvedené nariadenie voči nim nebolo možné uplatňovať skôr, ako mali možnosť sa s ním oboznámiť prostredníctvom riadneho uverejnenia v *Úradnom vestníku Európskej únie* v jazyku tohto členského štátu. Medzi týmito povinnosťami bola aj povinnosť nahlásiť Põllumajandusministeerium najneskôr do 15. mája 2004 zásoby niektorých poľnohospodárskych výrobkov v držbe k 1. máju 2004. Je zrejmé, že povinnosť platiť poplatok za nadbytočné zásoby sa stanovuje v závislosti od rozsahu zásob výrobkov v držbe k tomuto dátumu. Dátum vydania platobného výmeru teda nemá vplyv na vznik daného poplatku. V spore vo veci samej teda skutočnosť, že platobný výmer z 29. marca 2007 bol vydaný po riadnom uverejnení nariadení č. 1789/2003 a č. 1972/2003 v *Úradnom vestníku Európskej únie* v estónskom jazyku, neumožňuje domnievať sa, že v čase vstupu ÜLTS do platnosti boli uvedené nariadenia uplatniteľné voči spoločnosti Pimix.

40 Súdny dvor už rozhodol, že pravidlo vyvodené z už citovaného rozsudku Skoma-Lux nebráni tomu, aby voči jednotlivcom boli uplatňované tie z ustanovení nariadenia č. 1972/2003, ktoré boli prebraté v rámci ÜLTS. Toto pravidlo by si však mohlo zachovať svoju zvyškovú pôsobnosť za predpokladu, že by sa estónske orgány ešte pred úradným uverejnením uvedeného nariadenia v estónskom jazyku odvolávali voči jednotlivcom na určité ustanovenia tohto nariadenia, ktoré neboli prebraté prostredníctvom ÜLTS (rozsudky Balbiino, už citovaný, bod 32, a Rakvere Lihakombinaat, už citovaný, bod 34).

41 Nariadenie č. 1972/2003 zaväzuje členské štáty ukladať poplatky za nadbytočné zásoby niektorých poľnohospodárskych výrobkov, ktoré existovali k 1. máju 2004, pod ich kódmi KN. Toto nariadenie pritom k 1. máju 2004 nebolo uverejnené v *Úradnom vestníku Európskej únie* v estónskom jazyku, keďže k tomuto uverejneniu došlo až 3. marca 2005. Pokiaľ ide o nariadenie č. 1789/2003, ktoré obsahovalo vtedy platnú KN, toto bolo uverejnené v *Úradnom vestníku Európskej únie* v estónskom jazyku až 6. augusta 2004. Keď 1. mája 2004 vstúpil do platnosti ÜLTS, jednotlivci nemali možnosť oboznámiť sa s výrobkami, ktoré podliehali poplatku za nadbytočné zásoby prostredníctvom riadne uverejnenej právnej úpravy Únie v *Úradnom vestníku Európskej únie* v estónskom jazyku. ÜLTS neposkytol definíciu týchto výrobkov, ale obmedzil sa len na odkaz na článok 4 ods. 5 nariadenia č. 1972/2003. Jednotlivci tak nemohli identifikovať tieto výrobky prostredníctvom vnútroštátnej úpravy, keďže estónsky colný sadzobník bol k 1. máju 2004 zrušený.

42 Za týchto okolností treba dôjsť k záveru, že príslušné ustanovenia nariadení č. 1789/2003 a 1972/2003 sa nemohli v Estónsku po 1. máji 2004 uplatňovať voči jednotlivcom, pretože neboli riadne uverejnené v *Úradnom vestníku Európskej únie* v estónskom jazyku, a ani neboli prebraté do vnútroštátneho práva tohto členského štátu.

43 Estónska vláda napriek tomu zdôrazňuje, že v spore vo veci samej Pimix poznala rozsah svojich povinností po 1. máji 2004, pretože akt o pristúpení z roku 2003 už počítal s poplatkom za nadbytočné zásoby poľnohospodárskych výrobkov. Táto vláda sa domnieva, že neuplatniteľnosť nariadenia č. 1972/2003 voči jednotlivcom by bola v rozpore s cieľom tohto nariadenia a aktu o pristúpení z roku 2003, ktorý spočíval v boji proti špekuláciám s poľnohospodárskymi výrobkami.

44 Súdny dvor už rozhodol, že rešpektovanie judikatúry uvedenej v bodoch 33 až 38 tohto rozsudku, ktorá sa inšpirovala zásadou právnej istoty a rovnosti zaobchádzania, nie je v rozpore so zásadou efektivity práva Únie, keďže táto posledná spomenutá zásada sa nemôže týkať pravidiel, ktoré ešte nie sú uplatniteľné voči jednotlivcom. Pripustiť v mene zásady efektivity uplatniteľnosť aktu, ktorý nebol riadne uverejnený, by viedlo k tomu, že by jednotlivci v dotknutom členskom štáte znášali negatívne dôsledky nedodržania povinnosti zo strany administratívy Únie, ktorá im mala sprístupniť ku dňu pristúpenia celé *acquis communautaire* vo všetkých úradných jazykoch Únie (rozsudok Skoma-Lux, už citovaný, bod 42).

45 Estónska vláda tiež tvrdí, že Pimix si bez problémov splnila svoju oznamovaciu povinnosť podľa ÜLTS, čím preukázala, že bola oboznámená s rozsahom svojich povinností už pred riadnym uverejnením nariadení č. 1789/2003 a č. 1972/2003 v *Úradnom vestníku Európskej únie* v estónskom jazyku.

46 V každom prípade skutočnosť, že žalobkyňa v spore vo veci samej presne nahlásila množstvá výrobkov podliehajúcich poplatku, ktoré mala v držbe k 1. máju 2004 a bola teda oboznámená s uplatniteľnými pravidlami Únie, nepostačuje na to, aby bola voči nej uplatniteľná právna úprava Únie, ktorá nebola riadne uverejnená v *Úradnom vestníku Európskej únie* (pozri v tomto zmysle rozsudok Skoma-Lux, už citovaný, bod 46).

47 Vzhľadom na uvedené je potrebné na položené otázky odpovedať tak, že článok 58 aktu o pristúpení z roku 2003 sa má vykladať v tom zmysle, že bráni tomu, aby sa v Estónsku voči jednotlivcom uplatňovali ustanovenia nariadenia č. 1972/2003, ktoré k 1. máju 2004 neboli uverejnené v *Úradnom vestníku Európskej únie* v estónskom jazyku a neboli ani prebraté do vnútroštátneho práva tohto členského štátu, a to aj vtedy, ak sa s nimi mohli títo jednotlivci oboznámiť inými spôsobmi.

O trovách

48 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (druhá komora) rozhodol takto:

Článok 58 aktu o podmienkach pristúpenia Českej republiky, Estónskej republiky, Cyperskej republiky, Lotyšskej republiky, Litovskej republiky, Maďarskej republiky, Maltskej republiky, Poľskej republiky, Slovinskej republiky, Slovenskej republiky a o úpravách zmlúv, na ktorých je založená Európska únia, sa má vykladať v tom zmysle, že bráni tomu, aby sa v Estónsku voči jednotlivcom uplatňovali ustanovenia nariadenia Komisie (ES) č. 1972/2003 z 10. novembra 2003 o prechodných opatreniach prijatých v súvislosti s pristúpením Českej republiky, Estónska, Cypru, Lotyšska, Litvy, Maďarska, Malty, Poľska, Slovinska a Slovenska s ohľadom na obchod s poľnohospodárskymi výrobkami, ktoré k 1. máju 2004 neboli uverejnené v *Úradnom vestníku Európskej únie* v estónskom jazyku a neboli ani prebraté do vnútroštátneho práva tohto členského štátu, a to aj vtedy, ak sa s nimi mohli títo jednotlivci oboznámiť inými spôsobmi.

Podpisy